

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Protokolant: Małgorzata Foj

przy udziale Prokuratora: Tomasza Krzesiewicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14 i 21 marca 2019r.,

sprawy: **P. S. (1)**, syna J. i W. z domu W., urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od kwietnia 2007 r. do 6 lipca 2007 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 5.600 gramów stanowiących nie mniej niż 5.600 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 112.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od kwietnia 2007 r. do maja 2007 r. działając wspólnie i w porozumieniu z objętym odrębnym postępowaniem karnym A. K. (1) nabył od mężczyzny o ps. JOJO łącznie nie mniej niż 60 gramów heroiny, a następnie zbył innym osobom,
- w okresie od maja 2007 r. do 6 lipca 2007 r. nie mniej niż 10-krotnie nabył od objętego odrębnym postępowaniem karnym A. K. (1) jednorazowo po 50 gramów heroiny, stanowiących łączną ilość 500 gramów heroiny, a następnie zbył je innym osobom,

przy czym z zarzucanego mu przestępstwa uczynił stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. w okresie od połowy 2008 r. do 7 września 2009 r. we W., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W. ps. (...) w skład której wchodził między innymi P. S. (2) ps. (...), T. M. ps. (...), A. W. ps. (...), A. A. ps. (...) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym P. P. (1) ps. (...) lub P., A. N. ps. (...), zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem znacznych ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, obrotem znacznych ilości środków odurzających na terenie kraju, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

III. w okresie od połowy 2008 r. do 7 września 2009 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1125 gramów, a nie większej niż 2000 gramów, stanowiących nie mniej niż 11.250 tzw. porcji handlowych o wartości nie mniejszej niż 225.000 złotych, w ten sposób, że nabyte od objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W., w tym za pośrednictwem A. W. ww. środki odurzające zbył innym osobom, a w tym m.in.:

##

- od lipca 2008 r. do 7 września 2009 r. zbył objętemu odrębnym postępowaniem karnym A. K. (1) łącznie nie mniej niż 1015 gramów heroiny,
- w okresie od grudnia 2008 r. do 7 września 2009 r. zbył objętemu odrębnym postępowaniem karnym J. L. ps. (...) łącznie nie mniej niż 150 gramów heroiny,
- w okresie od grudnia 2008 r. do 7 września 2009 r. zbył objętemu odrębnym postępowaniem karnym Ł. W. łącznie nie mniej niż 10 gramów heroiny
- w okresie od połowy maja 2009 r. do końca czerwca 2009 r. zbył 50 gramów heroiny działającym wspólnie i w porozumieniu objętych odrębnym postępowaniem karnym P. P. (1) i A. N.,

przy czym z zarzucanego mu przestępstwa uczynił stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

* * * * *

I. uznaje **P. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011r.) wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie I w kwocie 30 000 (trzydzieści tysięcy) złotych;

III. uznaje **P. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje **P. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku tj. występku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 grudnia 2011r.) wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,

V. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie IV w kwocie 50 000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych;

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniu: 15 września 2017r., oraz od 24 listopada 2018 roku do 21 marca 2019 r. godz. 16.10;

VIII. na podst. art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w tym opłaty obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 33/19

UZASADNIENIE NA PODSTAWIE ART. 424 § 3 K.P.K.

Prokuratura Krajowa – (...) Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przeszeczności zorganizowanej i Korupcji w dniu 31 stycznia 2019 roku (data wpływu) skierowała do tut. Sądu akt oskarżenia przeciwko P. S. (1) ps. (...), zarzucając mu czyny z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Na rozprawie głównej w dniu 21 marca 2019 roku P. S. (3) złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, tj. wymierzenie kary za pierwszy czyn z aktu oskarżenia: 1 rok i 1 miesiąc pozbawienia wolności, grzywna 200 stawek po 50 zł każda, przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 30 tys. zł; za drugi czyn z aktu oskarżenia: 6 miesięcy pozbawienia wolności; za trzeci czyn z aktu oskarżenia: 1 rok i 1 miesiąc pozbawienia wolności, grzywna 200 stawek po 50 zł, przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 50 tys. zł. Wniósł o wymierzenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, grzywny w wymiarze 400 stawek po 50 zł każda, zaliczenie okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania na poczet pozbawienia wolności oraz pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach w gestii Sądu. obrońca poparł wniosek oskarżonego a prokurator wyraził zgodę na wydanie takiego wyroku. Oskarżony został pouczony o treści art. 447 § 5 k.p.k.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

W okresie od kwietnia 2007 r. do 6 lipca 2007 roku we W., P. S. (3) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czyniąc sobie stałe źródło dochodu wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 5.600 gramów stanowiących nie mniej niż 5.600 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 112.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od kwietnia 2007 r. do maja 2007 r. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) nabył od mężczyzny o ps. JOJO łącznie nie mniej niż 60 gramów heroiny, a następnie zbył innym osobom,

- w okresie od maja 2007 r. do 6 lipca 2007 r. nie mniej niż 10-krotnie nabył od objętego odrębnym postępowaniem karnym A. K. (1) jednorazowo po 50 gramów heroiny, stanowiących łączną ilość 500 gramów heroiny, a następnie zbył je innym osobom. Oskarżony w tym okresie z popełnienia tego czynu uczynił sobie stałe źródło dochodu i osiągnął korzyść majątkową nie mniejsza niż 30 000 złotych.

Dowód:

- zeznania/wyjaśnienia A. K. (1), k. 369 – 371, k. 372 – 373 t. II k. 708 – 710 t. IV

W latach od połowy 2008 roku do 7 września 2009 roku we W. funkcjonowała zorganizowana grupa przestępcza, której przewodniczył L. W. ps. (...), zaś w jej skład wchodziły różne osoby, w tym oskarżony P. S. (1). Grupa zajmowała się nielegalnym, obrotem znacznych ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych oraz uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste na terenie Polski oraz Unii Europejskiej.

Dowód:

- częściowo zeznania/wyjaśnienia P. P. (1), k. 378v – 380, k. 381v – 384, k. 387, k. 391 -392 t. II

- częściowo zeznania/wyjaśnienia A. K. (2), k. 396 – 398 t. II, k. 706 – 707 t. IV

- częściowo zeznania/wyjaśnienia A. N., k. 300 – 302v, k. 303 – 310, k. 317 – 322, k. 323 – 327, k. 333-337 t.II, k. 719 – 721 t. IV

- częściowo zeznania/wyjaśnienia L. W., k. 339 – 343, k. 351, 362 - 363 t. II, k. 717 – 718 t. IV

- zeznania/wyjaśnienia J. L., k. 401 – 408 t. III, k. 711-712 t. IV
- częściowo zeznania/wyjaśnienia K. W., k. 412 – 413, k. 417 t.III, k. 713 – 714 t. IV
- zeznania/wyjaśnienia Ł. W., k. 419 – 423 t. III, k. 713 – 714 t. IV
- zeznania/wyjaśnienia A. K. (1), k. 369 – 371, k. 372 – 373 t. II k. 708 – 710 t. IV

Równocześnie oskarżony w okresie od połowy 2008 roku do 7 września 2009 roku uczestnicząc w grupie przestępczej, uczestniczył w obrocie środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1125 gramów, a nie większej niż 2000 gramów, stanowiących nie mniej niż 11.250 tzw. porcji handlowych o wartości nie mniejszej niż 225.000 złotych.

P. S. (1) nabywał, bowiem od L. W. środki odurzające, które zbywał innym osobom. I tak od lipca 2008 r. do 7 września 2009 r. zbył:

- A. K. (1) łącznie nie mniej niż 1015 gramów heroiny,
- J. L. ps. (...) łącznie nie mniej niż 150 gramów heroiny.
- Ł. W. łącznie nie mniej niż 10 gramów heroiny,
- a w okresie od połowy maja 2009 r. do końca czerwca 2009 r. zbył 50 gramów heroiny P. P. (1) i A. N..

Oskarżony w tym okresie z popełnienia tego czynu osiągnął korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 50 000 złotych;

Dowód:

- częściowo zeznania/wyjaśnienia P. P. (1), k. 378v – 380, k. 381v – 384, k. 387, k. 391 -392 t. II
- częściowo zeznania/wyjaśnienia A. K. (2), k. 396 – 398 t. II, k. 706 – 707 t. IV
- częściowo zeznania/wyjaśnienia A. N., k. 300 – 302v, k. 303 – 310, k. 317 – 322, k. 323 – 327, k. 333-337 t.II, k. 719 – 721 t. IV
- częściowo zeznania/wyjaśnienia L. W., k. 339 – 343, k. 351, 362 - 363 t. II, k. 717 – 718 t. IV
- zeznania/wyjaśnienia J. L., k. 401 – 408 t. III, k. 711-712 t. IV
- częściowo zeznania/wyjaśnienia K. W., k. 412 – 413, k. 417 t.III, k. 713 – 714 t. IV
- zeznania/wyjaśnienia Ł. W., k. 419 – 423 t. III, k. 713 – 714 t. IV
- zeznania/wyjaśnienia A. K. (1), k. 369 – 371, k. 372 – 373 t. II k. 708 – 710 t. IV

P. S. (1) ma 31 lat, jest kawalerem, ma dwoje dzieci w wieku 1 roku i 3 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne bez wyuczonego zawodu. Przed datą jego zatrzymania pracował fizycznie. Majątku nie posiada. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. P. S. (1) był wcześniej karany.

Dowód:

- karta karna, k. 761 – 764 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia – Krzyki sygn. akt II K 306/12, k. 688 t. IV

- wyrok SR dla Wrocławia Śródmieścia sygn. akt II K 72/12 k. 691 – 693 t. IV
- wyrok SO we Wrocławiu sygn. akt IV Ka 948/12, k. 694 t. IV
- postanowienie SO we Wrocławiu, sygn. akt IV Kow 2577/12, k. 695 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia Śródmieścia, sygn. akt II K 177/07, k. 697 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia Śródmieścia, sygn. akt II K 72/08 k. 699 – 700 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt II K 942/07, k. 702–703 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt V K 305/06, k. 766–767 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt V K 1884/09, k. 768 t. IV
- wyrok SR dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. akt V K 2037/09 k. 769 t. IV
- informacja o pobytach w aresztach śledczych i zakładach karnych, k. 70-773 t. IV
- dane zebrane przez specjalistę terapii uzależnień, k. 731 – 744 t. IV

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia poczynione w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwoliły Sądowi na przyjęcie, iż okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów oraz wina nie budzą wątpliwości. Wskazać należy, że co prawda oskarżony w toku składania wyjaśnień nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów, tym niemniej w oparciu o całokształt ujawnionego podczas rozprawy materiału dowodowego w ocenie Sądu jego wina i sprawstwo nie budzą wątpliwości.

Świadcą o tym bez wątpienia zeznania: L. W., A. N., A. K. (3), A. K. (2), J. L., K. W. oraz Ł. W., które Sad ocenił, jako wiarygodne. Sąd nie dał natomiast w tym zakresie wiary odmiennym wyjaśnieniom oskarżonego, jako, że pozostawały w sprzeczności z zeznaniami większości z ww. świadków. Dokonując ustaleń Sąd oparł się także na dokumentach w postaci: danych o karalności, wyroków Sądów Rejonowych, informacji uzyskanych przez specjalistę terapeuty do spraw uzależnień, informacjach o pobytach w aresztach śledczych i zakładach karnych oraz opinii sądowo – psychiatrycznej.

W konsekwencji Sąd ocenił, że P. S. (1) w okresach opisanych w zarzutach swoim zachowaniem wyczerpał znamiona 3 przestępstw, tj. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k, z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. Sąd w pełni podzielił w tym zakresie pogląd oskarżyciela publicznego.

W tym miejscu wskazać należy, iż zorganizowaną grupę przestępczą tworzą, co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też ogólnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, m.in. bez stałych ról, w każdym razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 25 marca 1999 r., II AKa 45/99, LEX nr 39396). Zgodzić trzeba się przy tym ze stanowiskiem, iż przez wymagane ustawą „zorganizowanie” grupy rozumieć należy to, że grupa taka funkcjonuje zgodnie z pewnymi ustalonymi regułami i posiada wewnętrzną strukturę, zatem poszczególni jej członkowie pełnią określone funkcje bądź role. Świadczy to o wewnętrznym uporządkowaniu grupy, stałości reguł jej funkcjonowania, a więc form zorganizowania, w przeciwieństwie do grupy osób choćby i stale popełniających wspólnie podobne przestępstwa, ale wymieniających się rolami w zależności od zaistniałych zmiennych sytuacji. Istnienie koleżeńskich powiązań pomiędzy członkami grupy nie sprzeciwia się jednak zorganizowaniu w grupę przestępczą. Podobnie brak mechanizmów wymuszających posłuszeństwo członków grupy, a nawet brak kierownictwa grupy, nie wyklucza możliwości uznania grupy

przestępczej za zorganizowaną. Zorganizowana grupa przestępcza może funkcjonować na zasadzie dobrowolnego udziału w niej jej członków. Istnienia zorganizowanej grupy przestępczej nie warunkuje stosowanie wobec jej członków środków przymusu dla uzyskania ich posłuszeństwa i zapobieżenia opuszczeniu jej szeregów, a podobnie i systemu nagród zapewniających lojalność członków takiej grupy. Motywy, którymi kierują się poszczególne osoby, przystępując do grupy przestępczej, nie mają znaczenia dla bytu zorganizowanej grupy przestępczej (wyrok SA w Krakowie z dnia 16 lutego 2012 r., II AKa 252/11, LEX nr 1163819).

Niemniej jednak przychylić się należy do stanowiska, iż nie jest wymagany niezmienny skład tak zorganizowanej grupy przestępczej. Do przypisania przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest też konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy tylko gotowość sprawcy do spełnienia zadań służących tej grupie (wyrok SA w Białymstoku z dnia 23 listopada 2017 roku, II AKa 173/17). Słusznie w tym samym orzeczeniu wskazywał Sąd Apelacyjny w Białymstoku, iż niewątpliwie „zorganizowana” grupa musi posiadać grono uczestników, których łączy wspólna chęć popełnienia przestępstwa, niekoniecznie w tym samym układzie personalnym, którzy dla realizacji tych celów snują plany sposobu działania, przygotowują niezbędne środki, wyznaczają także w sposób dorozumiany zasady działania (podział zadań, role, przestępcze cele konkretnych osób). Stałe kontakty związane ze wspólnymi interesami tworzą powiązania psychologiczno- socjologiczne, a osoby o wybijających się pozycjach przejmują rolę kierowniczą, koordynując działania, podejmując decyzje, często dyscyplinując pozostałych członków grupy, skupiając ich wokół przestępczych przedsięwzięć i płynących z tego profitów.

Sąd analizując z kolei znamię „brania udziału” w takiej grupie miał na uwadze, iż polega ono na przynależności do takiej grupy lub związku, akceptowaniu zasad, które nimi rządzą, oraz wykonywaniu poleceń i zadań wskazanych przez osoby stojące w hierarchii grupy lub związku odpowiednio wyżej. Istotna jest tu też identyfikacja członka z grupą lub związkiem, przy czym nie pozostaje on tam wyłącznie pasywny. Przy czym w kontekście odpowiedzialności z art. 258 § 1 k.k., należy podkreślić, uczestnicy zorganizowanej grupy nie muszą znać się osobiście i umawiać się wspólnie. Wystarczy, aby każdy z nich posiadał świadomość działania w jej strukturze organizacyjnej.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie niewątpliwie w przypadku czynu z art. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnionego w okresie od połowy 2008 r. do 7 września 2009 roku mieliśmy do czynienia ze zorganizowaną grupą, której celem było popełnianie przestępstw związanych z handlem narkotykami, a w której z pełną świadomością aktywny udział miał oskarżony.

Z kolei przepis art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje zachowanie polegające na niezgodnym z ustawą wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej oraz uczestniczenie w obrocie tymi substancjami i środkami, przy czym jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy. Zgodnie natomiast z definicją zawartą w treści art.4 pkt 34 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani przez „wprowadzanie do obrotu” rozumie się udostępnienie osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych. Pojęcie „uczestniczenia w obrocie” nie zostało z kolei zdefiniowane w ustawie. Zgodzić należy się jednak ze stanowiskiem prezentowanym chociażby przez Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z dnia 25 maja 2006 r. II AKa 383/05, LEX nr 196084), zgodnie, z którym zachodzi konieczność szerokiego rozumienia pojęcia „uczestniczenia w obrocie”. Tym samym za uczestniczącego w obrocie należy uznać zarówno tego, którego zadaniem jest magazynowanie wymienionych środków czy substancji, które dopiero po zgromadzeniu ich w większej ilości wprowadza się do obrotu, jak i ten, kto udostępnia np. lokal dla wprowadzenia tych środków do obrotu. Tak, więc znamię uczestnictwa w obrocie należy interpretować szeroko, tj. w taki sposób by zakwalifikować do tego znamienia każdego, kto ma odegrać nawet niewielką rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych. Stanowisko to znalazło także potwierdzenie w orzecznictwie. Sąd Apelacyjny w Łodzi, który w wyroku z dnia 21 lipca 2009 r. (II AKa 123/09, LEX nr 794729), wskazał, że „pojęcie uczestniczenia w obrocie, o jakim mowa w art. 56 ust. 1 ustawy, odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających

innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie - np. magazynowanie środków czy też udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu”.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem dwukrotnie wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. dwukrotnie brał udział w obrocie znaczną ilością heroiny. Jednocześnie Sąd ocenił, że oskarżony w przypadku popełnienia pierwszego czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o pn. uczynił sobie z tego stałe źródło dochodu natomiast w przypadku drugiego czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o p.n. działał w zorganizowanej grupie przestępczej, stąd przyjął tak pierwszym jak i drugim przypadku w kwalifikacji także art. 65 par.1 kk. Przypisując oskarżonemu, że uczynił sobie w trakcie popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie I stałe źródło dochodu Sąd miał na uwadze, że oskarżony ze sprzedaży narkotyków uzyskiwał regularny dochód przez okres 3 miesięcy. Dokonując takiej oceny Sąd miał na uwadze, że źródło dochodu w rozumieniu tego przepisu nie musi być wyłączone ani być głównym źródłem utrzymania sprawcy ani też przynoszącym dochód mający poważniejszy udział w strukturze dochodów sprawcy ogółem (por. wyrok SN z 20 grudnia 1971r., IKR 249/71, OSNKW 1972, z.5, poz. 87).

O zdolności do rozpoznania znaczenia czynu przesądziła zdaniem Sądu, przeprowadzona w sposób prawidłowy i zgodny z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego – prawidłowa pod względem merytorycznym i formalnym opinia biegłych z zakresu psychiatrii, którzy wykluczyli u oskarżonego występowanie przesłanek ujętych w art. 31 § 1 i 2 k.k.

Analizując zaś uzgodnienia stron w zakresie orzeczenia, co do kary, Sąd miał na względzie, że kara jest jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości. Karą współmierną i dającą zarazem zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości jest tylko taka kara, która uwzględnia wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w art. 53 kk. Jak wynika z art. 53 § 1 i 2 k.k., sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Kierując się powyższym Sąd ocenił, że kary jednostkowe tj.:

- za 1 czyn z aktu oskarżenia 1 rok i 1 miesiąc pozbawienia wolności, grzywna 200 po 50 zł, przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 30 tys. Nadto - za 2 czyn z aktu oskarżenia 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- za 3 czyn kara 1 roku i 1 miesiąc pozbawienia wolności, grzywna 200 po 50zł, przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 50 tys. zł

oraz kary łączne 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, 400 stawek dziennych grzywny po 50 zł. zaproponowane we wniosku będą współmierne do stopnia zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej przypisanych czynów a jednocześnie pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości spełnią cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego jak i cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy dodać, że Sąd przychyliając się do wniosku, jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kar przyjął okazaną skruchę i chęć poprawy a jednocześnie długi okres czasu, jaki upłynął od popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów, podczas którego oskarżony zmienił swoje postępowania i ułożył sobie życie.

Zgodnie z przepisem art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniu: 15 września 2017r., oraz od 24 listopada 2018 roku do 21 marca 2019 r. do godz. 16.10.

Kierując się zaś możliwościami finansowymi i zarobkowymi oskarżonego, przy uwzględnieniu pobytu w areszcie, konieczności odbycia kary oraz wielkości orzeczonego przepadku równowartości korzyści majątkowej Sąd zwolnił go od obowiązku uiszczania kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa.